

สรุป

การทดลองในสัตว์ประเภทหนูแร่นั้น พบว่าเมื่อให้สัตว์ทดลองได้รับมอร์ฟีน
 ตอนเริ่มตน แลวงกยาระยะหนึ่งจึงนำมาให้กคคานฉีคมอร์ฟีนเข้าตนเองตามความต้องการ
 ของสัตว์นั้น ผลการทดลองไควว่า ผลการตอบสนองของสัตว์ทดลองต่อการกคคานฉีค
 มอร์ฟีนปริมาณเท่า ๆ กันในแต่ละครั้งของการฉีคอันเป็นผลฤทธิ์ของมอร์ฟีนที่ได้รับตอนเริ่ม
 ตน มีลักษณะเป็น 2 ส่วน คือส่วนแรกเป็นระยะเวลาที่มีการเพิ่มของปริมาณมอร์ฟีนที่
 สัตว์ฉีคเข้าตนเอง กับส่วนหลังเป็นระยะที่มีการกคคานฉีคมอร์ฟีนเข้าตัวในปริมาณค่อนข้างคงตัว

ปัจจัยที่ศึกษาคือขนาดมอร์ฟีนที่ให้แก่สัตว์ทดลองในระยะแรกมีอิทธิพลต่อการเกิด
 สภาวะคือคอมอร์ฟีนเอง โดยดูจากผลการทดลองที่พบว่ามีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
 ในระหว่างทั้ง 3 กลุ่ม Dose และในระหว่างวันทั้ง 7 และมีอัตราการเพิ่ม
 ปริมาณมอร์ฟีนที่ฉีคเข้าตนเองของสัตว์กลุ่มทดลอง Dose ต่าง ๆ นั้นค่าแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งปริมาณมอร์ฟีนที่สัตว์เริ่มใช้ฉีคเข้าตัวในวันแรก และปริมาณ
 มอร์ฟีนที่ใช้ในช่วงการไชยาปริมาณคงตัวของสัตว์ก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วย
 นอกจากนั้นเมื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างวันที่ของการทดลองระยะกคคานฉีคมอร์ฟีนเข้า
 ตนเองของสัตว์ในช่วง rising phase กับปริมาณมอร์ฟีนที่ไชคต่อวัน พบว่าพวก
 กลุ่มควบคุมจะมีค่าความสัมพันธ์นี้เป็นไปในทางลบ หรือไม่มีความสัมพันธ์เลย แต่พวก
 กลุ่มทดลองที่แสดงผลการคือคอมอร์ฟีนทุกตัว มีค่าของความสัมพันธ์ดังกล่าวสูงมากและ
 เป็นไปในทางบวก

กล่าวโดยสรุปว่า ถึงแมผลการทดลองนี้ไม่สามารถนำไปแปลผลเพื่อใช้กับคนไข้ติดยาได้โดยตรงก็ตาม ผลนี้ก็พิสูจน์ถึงสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ในคน ว่าสำหรับสัตว์ทดลองประเภทหนูแรท เมื่อเคยได้รับมอร์ฟีนขนาด เริ่มต้นต่างกันจะมีผลต่อการเกิดสภาวะคือคอมอร์ฟีนนั้นในขนาดที่ต่างกันไป ซึ่งความแตกต่างนี้จะขึ้นกับขนาดมอร์ฟีนเริ่มต้น ถ้าขนาดค่าก็มีผลน้อย ขนาดสูงขึ้นไปผลที่เกิดจะมากขึ้นตามลำดับ เป็นการตอบคำถามของจุดอยู่ในหน่วยหนึ่งของการ เสพติดที่อธิบายไว้โดยองค์การอนามัยโลก โดยตอบว่าขนาดยาเริ่มต้น มีผลต่อการเกิดคือยาอย่าง เป็นสัดส่วนโดยตรง

ข้อเสนอแนะ

แบบของการทดลองโดยใช้สัตว์ทดลองตอบสนองต่อยาเสพติดนี้ นับว่าในปัจจุบันแล้วเป็นวิธีการทดลองที่ดีที่สุด สำหรับการศึกษาดังการ เสพติดยา การตรวจสอบว่ายาชนิดใหม่ ๆ ที่ผลิตออกมาจะมีผลเป็นยาเสพติดใหม่ ซึ่งก็ยังไม่มีการหาวิธีทดลองที่ดีกว่านี้ที่จะสามารถจำแนกให้เห็นถึงผลจากการเกิดสภาวะเสพติดทางใจในสัตว์ทดลองได้ เพราะผลของการใช้ยาเสพติดของสัตว์ทดลองอาจเกิดจากทางกายอย่างเฉียบ หรือเฉพาะทางใจ หรือทั้งจากทางกายและทางใจ ซึ่งพบในการใช้ยาบางประเภทในสัตว์ทดลองที่สำหรับในมนุษย์ยานั้นจะไม่ทำให้เกิดเสพติดทางกายเลย จะเกิดเฉพาะทางใจเท่านั้น โดยที่อาการผิดปกติทางร่างกายที่เกิดในระยะต้นของการงดยา แสดงถึงผลของฤทธิ์ยานั้นต่อกายคือเป็นสภาวะเสพติดทางกาย แต่การที่ระยะต่อมาสัตว์กคคานฉึดยาเข้าตัวจะเป็นผลที่อาจเกิดร่วมกันของการ เสพติดทางกายและการ เสพติดทางใจรวมทั้งถ้ามีการกคคานฉึดยาในปริมาณเพิ่มขึ้น ก็แสดงถึงมีสภาวะการคือต่อยาเกิดขึ้นด้วย

จากผลทดลอง ที่ว่าขนาดยาเริ่มต้นที่ต่างกันจะมีผลต่อการกลับไปใช้ยาใหม่ใดต่างกัน ซึ่งเชื่อว่ามี การเกิดเปลี่ยนแปลงบางอย่างในร่างกายสัตว์ทดลองนั้นต่างกัน ด้วย จึงควรศึกษาถึงว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากอะไร ด้วยวิธีการต่าง ๆ ทางชีวเคมี กายวิภาค ฮิสโตโลยี อิมมิวโนเรคทีโอแอสเซย์ เป็นต้น นอกจากนั้นควร

จะได้ศึกษาต่อไปถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น ชนิดของยา วิธีการได้รับยา ช่วงเวลาระหว่าง การฉีดยาแต่ละครั้ง เพื่อให้คิด และรวมถึงการแปรระยะเวลาของการทำให้สัตว์ศึกษาระยะเวลาการอดยา ระยะเวลาการกคานฉีดยาเข้าตนเองควย เพื่อที่จะได้ข้อมูล ประกอบมากขึ้น ก็อาจจะให้คำตอบมูลฐานที่ว่าถ้าใช้ระยะเวลารักษา และวิธีการรักษา ทั้งความผิดปกติทางกายและทางใจในมนุษย์ที่ศึกษาเสพศึกแต่ละกรณีให้ต่างกันไปจะให้เกิดผลที่ขึ้นใหม่ คนนั้นแม้ว่าเคยใช้ยาเสพศึกมาก่อน แต่ก็ไม่มีผลให้ศึกษานั้นทุกคนไป ในบางคนเคยใช้แต่ไม่ใช้ต่ออีก หรือไม่ใช้ปริมาณเพิ่มขึ้นคือไม่แสดงสภาวะคือออกมา แม้จะใช้ยามาเป็นระยะเวลานานก็ตามนั้นเนื่องมาจากสภาวะแวดล้อมและพฤติกรรมที่ซับซ้อนของคนเอง ไคแก่ สภาพเศรษฐกิจ ความยากง่ายของการหายานั้นมาเสพ ความกลัว อันตรายจากการเพิ่มปริมาณยา สภาพสังคมและครอบครัว ของผู้เสพ ดังนั้นอาจช่วยแกจากตนเหตุมาน โดยทุกคนควรเอาใจใส่ดูแลเด็กที่จะเติบโตมาให้มีสภาพจิตใจที่ แข็งแรงสมบูรณ์ และให้มีสภาวะแวดล้อมที่ดีต่อเด็ก ๆ ควย เพื่อที่อาจจะเป็นหนทาง หนึ่งที่จะลดการหันไปหายาเสพศึกเมื่อเขาเหล่านั้นเติบโตขึ้นไคบาง จากการวิจัยที่มี ฤทธิ์ต่อระบบประสาทอย่างรุนแรงบางชนิดกับคนไข้บางประเภท แพทย์เองก็ควรคำนึง ถึงขนาดของยานั้น ๆ ว่าไม่ควรใช้ในขนาดที่สูงมากไป และไม่ควรรีใช้กับคนไข้ในระยะ เวลาติดต่อกันนานเกินไปควย